

32000R1760

11.8.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 204/1

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1760/2000

(2000. gada 17. jūlijs),

ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. un 152. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Padomes 1997. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 820/97, kas izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu ⁽⁵⁾, 19. pants nosaka, ka liellopu gaļas marķēšana ir ieviešama un obligāta visās dalībvalstīs, sākot ar 2000. gada 1. janvāri. Šis pats pants paredz arī to, ka līdz minētajai dienai, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, jāpieņem vispārīgie noteikumi attiecībā uz šo obligāto sistēmu.

(2) Padomes 1999. gada 21. decembra Regula (EK) Nr. 2772/1999, kas nosaka vispārīgās normas liellopu gaļas obligātai marķēšanai ⁽⁶⁾, paredz šos vispārīgos noteikumus piemērot tikai pagaidu kārtā uz laiku, kas nepārsniedz astoņus mēnešus, t.i., no 2000. gada 1. februāra līdz 31. augustam.

(3) Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 820/97 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.

(4) Pēc nestabilitātes liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu tirgū, ko izraisīja govju sūkļveida encefalopātijas krīze, attiecīgo produktu ražošanas un tirdzniecības

caurskatāmības uzlabošanās, jo īpaši izsekojamības aspektā, ir pozitīvi ietekmējusi liellopu gaļas patēriņu. Lai saglabātu un stiprinātu patērētāju uzticību liellopu gaļai un novērstu viņu maldināšanu, ir jāizstrādā sistēma patērētāju informēšanai ar produkta pietiekamas un skaidras marķēšanas palīdzību.

(5) Šajā nolūkā ir būtiski, no vienas puses, izveidot efektīvu sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai ražošanas posmā un, no otras puses, radīt specifisku Kopienas marķēšanas sistēmu liellopu gaļas nozarē, kas balstītos uz objektīviem kritērijiem, tirdzniecības posmā.

(6) Pamatojoties uz garantijām, ko nodrošina šāds uzlabojums, tiks izpildītas arī noteiktas prasības sabiedrības interesēs, jo īpaši attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību.

(7) Tādējādi tiks uzlabota patērētāju uzticība liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu kvalitātei, nodrošināts augstāks sabiedrības veselības aizsardzības līmenis, un nostiprināta pastāvīga stabilitāte liellopu gaļas tirgū.

(8) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei ⁽⁷⁾ 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka dzīvnieki Kopienas iekšējai tirdzniecībai jāidentificē saskaņā ar Kopienas noteikumu prasībām, un jāreģistrē tā, lai varētu fiksēt sākotnējo vai tranzīta lauksaimniecības uzņēmumu, centru vai organizāciju, un ka līdz 1993. gada 1. janvārim šīs identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ir jāpaplašina, aptverot dzīvnieku apriti katras dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 376 E, 28.12.1999., 42. lpp.

⁽²⁾ OV C 117, 26.4.2000., 47. lpp.

⁽³⁾ OV C 226, 8.8.2000., 9. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 12. aprīļa atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2000. gada 6. jūnija Kopējā nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 6. jūlija Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁵⁾ OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 334, 28.12.1999., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

- (9) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, kura nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ievieš Kopienā no trešajām valstīm, un ar kuru groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK⁽¹⁾, 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka šādu dzīvnieku identifikācija un reģistrācija, kā to paredz Direktīva 90/425/EEK, jāveic pēc minēto pārbaužu izdarīšanas, izņemot nokaušanai paredzētos dzīvniekus un reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus.
- (10) Noteiktu Kopienas atbalsta shēmu pārvaldība lauksaimniecības jomā prasa noteiktu mājdzīvnieku tipu individuālu identifikāciju. Tādēļ identifikācijas un reģistrācijas sistēmām jābūt piemērotām šādu individuālu identifikācijas pasākumu veikšanai un kontrolei.
- (11) Lai pareizi piemērotu šo regulu, jānodrošina ātra un efektīva informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Kopienas noteikumi šajā sakarā paredzēti Padomes 1981. gada 19. maija Regulā (EEK) Nr. 1468/81 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību starp tām un Komisiju, lai nodrošinātu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu⁽²⁾, un Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvā 89/608/EEK par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu pareizu likumdošanas piemērošanu veterinārijas un zootehnikas lietās⁽³⁾.
- (12) Pašreizējo kārtību attiecībā uz liellopu identifikāciju un reģistrāciju nosaka Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEK par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju⁽⁴⁾ un Regula (EK) Nr. 820/97. Pieredze rāda, ka Direktīvas 92/102/EEK īstenošana attiecībā uz liellopiem nav bijusi pilnībā apmierinoša un tai vajadzīgi tālāki uzlabojumi. Tādēļ jāpieņem īpaši noteikumi attiecībā uz liellopiem, lai nostiprinātu minētās direktīvas noteikumus.
- (13) Uzlabotas identifikācijas sistēmas sekmīgai ieviešanai ir būtiski, lai netiku noteiktas pārmērīgas prasības ražotājam administratīvu formalitāšu veidā. Jānosaka reāli termiņi tās ieviešanai.
- (14) Dzīvnieku ātras un precīzas izsekošanas nolūkā, lai nodrošinātu Kopienas atbalsta shēmu kontroli, katrai dalībvalstij būtu jāizveido valsts mēroga elektroniska datu bāze, kas fiksētu dzīvnieku identitāti, visus lauksaimniecības uzņēmumus savā teritorijā un dzīvnieku apriti, saskaņā ar Padomes 1997. gada 17. marta Direktīvu 97/12/EK, kura groza un atjaunina Direktīvu 64/432/EEK par veterinārajām problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām⁽⁵⁾, kas izskaidro veselības aizsardzības prasības saistībā ar šo datu bāzi.
- (15) Ir svarīgi, lai katra dalībvalsts veiktu visus vajadzīgos pasākumus, nodrošinot, ka šī valsts mēroga elektroniskā datu bāze sāk darboties pēc iespējas drīzāk.
- (16) Būtu jāveic pasākumi, lai radītu tādus tehniskos nosacījumus, kuri garantētu pēc iespējas labākus ražotāju sakarus ar šo datu bāzi un datu bāzu pilnvērtīgu izmantošanu.
- (17) Lai varētu izsekot liellopu apritei, dzīvnieki būtu jāidentificē ar krotāliju, ko piestiprina katrā ausī, un principā tiem būtu jābūt līdzīgiem, jebkur pārvietojot šos liellopus. Krotālijas un pases raksturojums būtu jānosaka Kopienas līmenī. Principā pase būtu izdodama par katru dzīvnieku, kuram piešķirta krotālija.
- (18) Uz dzīvniekiem, kas ievesti no trešām valstīm saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEK, būtu jāattiecinā tās pašas identifikācijas prasības.
- (19) Katram dzīvniekam krotālija būtu jāsaņem visā tā mūža garumā.
- (20) Komisija, pamatojoties uz Apvienotā pētījumu centra veikto darbu, izvērtē iespēju izmantot elektroniskos līdzekļus dzīvnieku identifikācijai.
- (21) Dzīvnieku turētājiem, izņemot pārvadātājus, būtu jākārtoti un jāatjaunina savā saimniecībā esošo dzīvnieku reģistrs. Tehniskās prasības reģistram būtu jānosaka Kopienas līmenī. Šiem reģistriem pēc pieprasījuma vajadzētu būt pieejamiem kompetentajai iestādei.
- (22) Dalībvalstis var vienmērīgi sadalīt šo pasākumu piemērošanas izmaksas pa visu liellopu gaļas nozari.
- (23) Būtu jāizraugās iestāde vai iestādes, kas atbildētu par katras šīs regulas sadaļas piemērošanu.
- (24) Būtu jāievieš visās dalībvalstīs obligāta liellopu gaļas marķēšanas sistēma. Saskaņā ar šo obligāto sistēmu uzņēmējiem un organizācijām, kas darbojas liellopu gaļas tirgū, marķējumā būtu jānorāda informācija par liellopu gaļu un dzīvnieka vai dzīvnieku nokaušanas punktu, no kura saņemta liellopu gaļa.

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 515/97 (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Iestāšanās aktu.

⁽⁵⁾ OV L 109, 25.4.1997., 1. lpp.

- (25) Obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma būtu jāievieš no 2002. gada 1. janvāra. Saskaņā ar šo obligāto sistēmu uzņēmējiem un organizācijām, kas darbojas liellopu gaļas tirgū, marķējumā būtu turklāt jānorāda informācija par izcelsmi, jo īpaši par to, kur dzīvnieki, no kuriem iegūta liellopu gaļa, ir piedzimuši, nobaroti un nokauti.
- (26) Informāciju, papildus informācijai par to, kur dzīvnieki, no kuriem iegūta liellopu gaļa, ir piedzimuši, nobaroti un nokauti, var sniegt saskaņā ar liellopu gaļas brīvprātīgas marķēšanas sistēmu.
- (27) Obligātajai marķēšanas sistēmai, kas balstās uz izcelsmi, būtu jāstājas spēkā no 2002. gada 1. janvāra, saprotot, ka pilnīga informācija par liellopu apriti Kopienā ir obligāta tikai attiecībā uz tiem dzīvniekiem, kuri piedzimuši pēc 1997. gada 31. decembra.
- (28) Obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma būtu jāattiecinā arī uz liellopu gaļu, kas ievesta Kopienā. Tomēr būtu jāparedz, ka ne visa informācija, kas ir nepieciešama Kopienā ražotas liellopu gaļas marķēšanai, var būt pieejama trešās valsts uzņēmējam vai organizācijai. Tādēļ jānosaka informācijas minimums, kura norādīšana marķējumā jānodrošina trešām valstīm.
- (29) Attiecībā uz uzņēmējiem vai organizācijām, kas ražo vai tirgo maltu liellopu gaļu, bet kas nespēj sniegt visu informāciju, kura ir obligāta saistībā ar liellopu gaļas obligātās marķēšanas sistēmu, jāparedz izņēmumi, nodrošinot noteiktu norādāmo ziņu minimumu.
- (30) Marķēšanas mērķis ir nodrošināt maksimālu caurskatāmību liellopu gaļas tirdzniecībā.
- (31) Šīs regulas noteikumi neskar Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2081/92 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽¹⁾.
- (32) Attiecībā uz visām norādēm, kuras neietilpst obligātajā liellopu gaļas marķēšanas sistēmā, būtu arī jāparedz Kopienas struktūra liellopu gaļas marķēšanai, un, ņemot vērā Kopienā tirgojamās liellopu gaļas aprakstu dažādību, liellopu gaļas brīvprātīgās marķēšanas sistēmas izveide ir vispiemērotākais risinājums. Šādas brīvprātīgās marķēšanas sistēmas efektivitāte ir atkarīga no iespējas izsekot jebkurai marķētai liellopu gaļai līdz izcelsmes dzīvniekam vai dzīvniekiem. Uzņēmēja vai organizācijas marķēšanas pasākumi būtu pakļaujami specifiskās iesniegšanai kompetentajai iestādei apstiprināšanai. Būtu jāatļauj uzņēmējiem un organizācijām marķēt liellopu gaļu tikai tad, ja marķējums satur to vārdu vai nosaukumu vai atpazīstamu logotipu. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu jāatļauj pārkāpumu gadījumā anulēt savu apstiprinājumu jebkurai specifiskajai. Lai nodrošinātu, ka marķēšanas specifiskās var atzīt visā Kopienā, jāparedz informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.
- (33) Arī uzņēmēji un organizācijas, kas ievieš Kopienā liellopu gaļu no trešām valstīm, var vēlēties marķēt savus produktus saskaņā ar brīvprātīgo marķēšanas sistēmu. Būtu jānosaka noteikumi, lai pēc iespējas nodrošinātu, ka marķēšanas pasākumi attiecībā uz importēto liellopu gaļu ir drošības ziņā līdzvērtīgi pasākumiem attiecībā uz Kopienas liellopu gaļu.
- (34) Pāreja no Regulas (EK) Nr. 820/97 II sadaļā paredzētajiem noteikumiem uz šīs regulas noteikumiem var radīt grūtības, kas nav risinātas šajā regulā. Lai sagatavotos šādai iespējai, būtu jānosaka, ka Komisija var paredzēt nepieciešamos pārejas pasākumus. Komisijai vajadzētu būt arī tiesībām vajadzības gadījumā risināt konkrētas praktiskas problēmas.
- (35) Lai garantētu šajā regulā paredzēto marķēšanas pasākumu uzticamību, jāuzliek dalībvalstīm par pienākumu veikt atbilstīgus un efektīvus kontroles pasākumus. Šī kontrole neierobežo jebkādu kontroli, ko Komisija var veikt pēc analogijas ar 9. pantu Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību ⁽²⁾.
- (36) Būtu jānosaka attiecīgas sankcijas par šīs regulas noteikumu pārkāpšanu.
- (37) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, kas nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas procedūru ⁽³⁾.

⁽¹⁾ OV L 208, 24.7.1992., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1036/1999 (OV L 127, 21.5.1999., 4. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

Liellopu identifikācija un reģistrācija

1. pants

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar šo sadaļu izveido sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai.

2. Šis sadaļas noteikumus piemēro, neierobežojot Kopienas noteikumus, kas var būt pieņemti slimību apkarošanas vai kontroles mērķiem, un neierobežojot Direktīvu 91/496/EEK un Regulu (EEK) Nr. 3508/92⁽¹⁾. Tomēr tos Direktīvas 92/102/EEK noteikumus, kuri attiecas tikai uz liellopiem, vairs nepiemēro no dienas, kad dzīvnieki identificējami saskaņā ar šo sadaļu.

2. pants

Šajā sadaļā:

- "dzīvnieks" nozīmē liellopu Direktīvas 64/432/EEK⁽²⁾ 2. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē,
- "lauku saimniecība" nozīmē jebkuru uzņēmumu, būvi vai – brīvā dabā esošas fermas gadījumā – jebkuru vietu, kas atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā, kur tiek audzēti, turēti vai apstrādāti dzīvnieki, uz kuriem attiecas šī regula,
- "turētājs" nozīmē jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas atbild par dzīvniekiem, pastāvīgi vai pagaidu kārtā, arī transportēšanas laikā vai tirgū,
- "kompetentā iestāde" nozīmē centrālo iestādi vai iestādes dalībvalstī, kuras atbild par veterināro pārbaudi veikšanu un šīs sadaļas piemērošanu vai kurām tā uzdots, vai – attiecībā uz piemaksu kontroli – iestādes, kurām uzdots Regulas (EK) Nr. 3508/92 piemērošana.

3. pants

Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ietver šādus elementus:

- a) krotālijas, lai identificētu dzīvniekus individuāli;
- b) elektroniskas datu bāzes;
- c) dzīvnieku pasēs;
- d) individuālus reģistrus katrā saimniecībā.

Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija, uz kuru attiecas šī sadaļa. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo datu pieejamību visām attiecīgajām pusēm, tajā skaitā patērētāju organizācijām, kuru intereses atzīst dalībvalsts, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta valsts likumos paredzētā datu konfidencialitāte un aizsardzība.

⁽¹⁾ OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1036/1999 (OV L 127, 21.5.1999., 4. lpp.).

⁽²⁾ OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp. Direktīva atjaunināta ar Direktīvu 97/12/EK (OV L 109, 25.4.1997., 1. lpp.) un jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/99/EK (OV L 358, 31.12.1998., 107. lpp.).

4. pants

1. Visus dzīvniekus lauku saimniecībā, kuri piedzimuši pēc 1997. gada 31. decembra vai paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc 1998. gada 1. janvāra, identificē ar kompetentās iestādes apstiprinātām krotālijām abās ausīs. Abas krotālijas satur to pašu vienreizēju identifikācijas kodu, kas ļauj identificēt katru dzīvnieku individuāli, kā arī lauku saimniecību, kurā tas piedzimis. Atkāpjoties no iepriekš minētās prasības, pirms 1998. gada 1. janvāra piedzimušus dzīvniekus, kas paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc šā datuma, var identificēt saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK līdz 1998. gada 1. septembrim.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, pirms 1998. gada 1. janvāra piedzimušus dzīvniekus, kas paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc šā datuma tūlītējas nokaušanas nolūkā, var identificēt saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK līdz 1999. gada 1. septembrim.

Liellopus, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem (izņemot gadatirgus un izstādes), krotālijas vietā var identificēt ar identifikācijas sistēmu, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas un ko apstiprinājusi Komisija.

2. Krotāliju ieliek dalībvalsts noteiktā laikposmā kopš dzīvnieka piedzimšanas un jebkurā gadījumā – pirms dzīvnieka atstāj lauku saimniecību, kurā tas piedzimis. Šis laikposms nedrīkst būt ilgāks par 30 dienām līdz 1999. gada 31. decembrim ieskaitot, un ne ilgāks kā 20 dienas pēc tam.

Pēc dalībvalsts lūguma tomēr saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija var noteikt apstākļus, kādos dalībvalstis var pagarināt maksimālo laikposmu.

Nevienam dzīvniekam, kas piedzimis pēc 1997. gada 31. decembra, nedrīkst izvest no lauku saimniecības, ja tas nav identificēts saskaņā ar šā panta noteikumiem.

3. Jebkuru no trešās valsts ievestu dzīvnieku, kam veiktas Direktīvā 91/496/EEK noteiktās pārbaudes un kas paliek Kopienas teritorijā, identificē galamērķa lauku saimniecībā ar krotāliju, kura atbilst šā panta prasībām, laikposmā, ko nosaka dalībvalsts, bet kurš nepārsniedz 20 dienas pēc iepriekš minētajām pārbaudēm, un jebkurā gadījumā pirms izvešanas no lauku saimniecības.

Tomēr nav nepieciešams identificēt dzīvnieku, ja galamērķa lauku saimniecība ir lopkautuve, kas atrodas dalībvalstī, kurā tiek veiktas šādas pārbaudes un dzīvnieks tiek nokauts 20 dienu laikā no pārbaudi veikšanas.

Trešās valsts izveidoto sākotnējo identifikāciju ieraksta elektroniskajā datu bāzē, kas paredzēta 5. pantā vai, ja tā vēl pilnībā nedarbojas, reģistros, kas paredzēti 3. pantā, kopā ar identifikācijas kodu, ko piešķir galamērķa dalībvalsts.

4. Jebkuram dzīvniekam no citas dalībvalsts saglabā tā sākotnējo krotāliju.

5. Nevienam krotālijai nedrīkst noņemt vai aizstāt bez kompetentās iestādes atļaujas.

6. Krotālijas piešķir lauku saimniecībai, tās izplata un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā.

7. Ne vēlāk kā līdz 2001. gada 31. decembrim Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, kam pievienoti jebkādi priekšlikumi, saskaņā ar Līguma 95. pantā paredzēto procedūru pieņem lēmumu par iespēju ieviest elektroniskās identifikācijas pasākumus, ņemot vērā šajā jomā sasniegto progresu.

5. pants

Dalībvalstu kompetentās iestādes izveido elektronisku datu bāzi saskaņā ar Direktīvas 64/432/EK 14. un 18. pantu.

Elektroniskās datu bāzes sāk pilnībā darboties ne vēlāk kā 1999. gada 31. decembrī, un turpmāk tajās uzglabā visus datus, kas ir obligāti saskaņā ar iepriekš minēto direktīvu.

6. pants

1. Sākot no 1998. gada 1. janvāra, kompetentā iestāde attiecībā uz katru dzīvnieku, kas identificējams saskaņā ar 4. pantu, izdod pasi 14 dienu laikā no paziņojuma par tā piedzimšanu vai – attiecībā uz dzīvniekiem, kas ievesti no trešām valstīm – 14 dienu laikā no paziņojuma par tā reidentifikāciju attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar 4. panta 3. punktu. Kompetentā iestāde var izdot pasi attiecībā uz dzīvniekiem no citas dalībvalsts ar tiem pašiem nosacījumiem. Šādos gadījumos pasi, kas ir līdzīgi dzīvniekam tā atvešanas brīdī, iesniedz kompetentajām iestādēm, kuras to atdod izdevējai dalībvalstij.

Pēc dalībvalsts lūguma saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru, Komisija tomēr var noteikt apstākļus, kādos maksimālo laikposmu var pagarināt.

2. Kad vien dzīvnieku pārved, tam līdzīgi ir tā pase.

3. Atkāpjoties no 1. punkta pirmā teikuma un no 2. punkta, dalībvalstīs:

— kurām ir elektroniska datu bāze, ko Komisija uzskata par pilnībā darbotiespējīgu saskaņā ar 5. pantu, var noteikt, ka pasi izdod tikai tiem dzīvniekiem, kas paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai, un ka šiem dzīvniekiem to pase ir līdzīgi

tikai tad, kad tos pārved no attiecīgās dalībvalsts teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju, un šādā gadījumā pasē jābūt informācijai, kas balstās uz elektronisko datu bāzi.

Šajās dalībvalstīs pasi, kas ir līdzīgi no citas dalībvalsts ievestam dzīvniekam, pēc tā atvešanas iesniedz kompetentajai iestādei;

— līdz 2000. gada 1. janvārim var atļaut kolektīvu dzīvnieku pasu izdošanu ganāmpulkiem, kurus pārved attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka šādiem ganāmpulkiem ir viena un tā pati izcelsme un galamērķis, un tiem līdzīgi ir veterinārais sertifikāts.

4. Dzīvnieka nāves gadījumā turētājs atdod pasi kompetentajai iestādei septiņu dienu laikā pēc dzīvnieka nāves. Ja dzīvnieku nosūta uz lopkautuvi, lopkautuves pārvaldnieks ir atbildīgs par pases atdošanu kompetentajai iestādei.

5. Attiecībā uz dzīvniekiem, ko eksportē uz trešām valstīm, pasi kompetentajai iestādei atdod pēdējais turētājs dzīvnieka eksportēšanas vietā.

7. pants

1. Izņemot pārvaldītājus, katrs dzīvnieku turētājs:

— kārtro aktualizētu reģistru,

— kad elektroniskā datu bāze ir sākusi darboties, ziņo kompetentajai iestādei par jebkuru dzīvnieku pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus dalībvalsts noteiktajā triju līdz septiņu dienu laikposmā no attiecīgā notikuma. Pēc dalībvalsts lūguma saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija tomēr var noteikt apstākļus, kādos dalībvalstis var pagarināt maksimālo laikposmu un noteikt īpašus noteikumus, ko piemēro attiecībā uz liellopu kustību, kad tos izved vasaras ganībās dažādos kalnu apgabalos.

2. Vajadzības gadījumā, ievērojot 6. pantu, katrs dzīvnieku turētājs aizpilda pasi tūlīt pēc katra dzīvnieka atvešanas un pirms aizvešanas no lauku saimniecības, kā arī nodrošina, ka dzīvniekam līdzīgi ir pase.

3. Katrs dzīvnieku turētājs pēc pieprasījuma sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju par to dzīvnieku izcelsmi, identifikāciju un, attiecīgajos gadījumos, galamērķi, kurus viņš turējis, audzējis, transportējis, tirgojis vai nokāvis.

4. Reģistru aizpilda kompetentās iestādes apstiprinātā formā, ar roku rakstītā vai datorizētā veidā, un vienmēr pēc pieprasījuma dara pieejamu kompetentajai iestādei, vismaz kompetentās iestādes noteiktu laiku, kas nedrīkst būt mazāks par trīs gadiem.

8. pants

Dalībvalstis izraugās par šīs sadaļas izpildes nodrošināšanu atbildīgo iestādi. Tās cita citai un Komisijai dara zināmu šīs iestādes nosaukumu.

9. pants

Dalībvalstis var iekasēt no dzīvnieku turētājiem 3. pantā minēto sistēmu un šajā sadaļā minēto kontroles pasākumu izmaksas.

10. pants

Pasākumus, kas nepieciešami šīs sadaļas izpildei, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārvaldības procedūru. Šie pasākumi jo īpaši attiecas uz:

- a) noteikumiem attiecībā uz krotālījām;
- b) noteikumiem attiecībā uz pasi;
- c) noteikumiem attiecībā uz reģistru;
- d) veicamās kontroles minimālo līmeni;
- e) administratīvo sankciju piemērošanu;
- f) pagaidu pasākumiem, kas vajadzīgi, lai atvieglotu šīs sadaļas piemērošanu.

II SADAĻA

Liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšana

11. pants

Uzņēmējs vai 12. pantā definēta organizācija, kam:

- šīs sadaļas I iedaļas dēļ ir obligāti jāmarķē liellopu gaļa visos tirdzniecības posmos,
- ir vēlme, pamatojoties uz šīs sadaļas II iedaļu, marķēt liellopu gaļu pārdošanas punktā tā, lai sniegtu citu informāciju nekā tā, kura paredzēta 13. pantā, attiecībā uz noteiktām marķējamās gaļas vai dzīvnieka, no kura tā iegūta, īpašībām vai ražošanas nosacījumiem,

to veic saskaņā ar šo sadaļu.

Šī sadaļa piemērojama neskarot attiecīgo Kopienas likumdošanu, jo īpaši attiecībā uz liellopu gaļu.

12. pants

Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

- "liellopu gaļa" nozīmē visus produktus, kas atbilst KN kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91,
- "marķēšana" nozīmē marķējuma piestiprināšanu atsevišķam gaļas gabalam vai gabaliem vai to iepakojuma materiālam vai – neiesaiņotu produktu gadījumā – attiecīgās informācijas sniegšanu patērētājam rakstiskā un redzamā formā tirdzniecības vietā,
- "organizācija" nozīmē uzņēmēju grupu no tās pašas vai dažādām liellopu gaļas tirdzniecības nozares daļām.

I IEDAĻA

Obligātā Kopienas liellopu gaļas marķēšanas sistēma

13. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Uzņēmēji un organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu Kopienā, marķē to saskaņā ar šo pantu.

Obligātās marķēšanas sistēma nodrošina liemeņa, liemeņa ceturtdaļas vai gaļas gabalu saikni ar individuālo dzīvnieku vai, ja ar to pietiek, lai nodrošinātu precīzu informāciju par pārbaudāmo marķējumu, attiecīgo dzīvnieku grupu identifikāciju.

2. Marķējumā ir šādas norādes:

- a) atsauces numurs vai atsauces kods, kas nodrošina saikni starp gaļu un dzīvnieku vai dzīvniekiem. Šis numurs vai būt individuālā dzīvnieka identifikācijas numurs, no kura iegūta liellopu gaļa, vai identifikācijas numurs, kas attiecas uz dzīvnieku grupu;
- b) tās lopkautuves apstiprinājuma numurs, kurā dzīvnieks vai dzīvnieku grupa nokauti, un dalībvalsts vai trešā valsts, kur šī lopkautuve reģistrēta. Norādē raksta: "Nokauts(-i) (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums) (apstiprinājuma numurs)";
- c) tās izcirstuves apstiprinājuma numurs, kurā veikta liemeņa vai liemeņu grupas izcirstāna, un dalībvalsts vai trešā valsts, kur šī izcirstuve reģistrēta. Norādē raksta: "Izcirsts(-i) (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums) (apstiprinājuma numurs)".

3. Tomēr līdz 2001. gada 31. decembrim dalībvalstis, kur I sadaļā paredzētajā liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā ir pieejamas pietiekami sīkas ziņas, var noteikt, ka attiecībā uz liellopu gaļu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuri piedzimuši, audzēti un nokauti tajā pašā dalībvalstī, marķējumā jānorāda arī papildu ziņas.

4. Obligātā sistēma, kas paredzēta 3. punktā, nedrīkst radīt nekādus traucējumus tirdzniecībā starp dalībvalstīm.

Īstenošanas pasākumiem, kas piemērojami tajās dalībvalstīs, kuras paredz piemērot 3. punktu, ir vajadzīga iepriekšēja Komisijas piekrišana.

5. a) Sākot no 2002. gada 1. janvāra, uzņēmēji un organizācijas marķējumā norāda arī:
 - i) piedzimšanas dalībvalsti vai trešo valsti;
 - ii) visas dalībvalstis vai trešās valstis, kur veikta nobarošana;
 - iii) dalībvalsti vai trešo valsti, kur veikta nokaušana;

- b) Tomēr, ja liellopu gaļa iegūta no dzīvniekiem, kas piedzimuši, audzēti un nokauti:
- i) tajā pašā dalībvalstī, norāde var būt šāda: "Izcelsme: (dalībvalsts nosaukums)";
 - ii) tajā pašā trešajā valstī, norāde var būt šāda: "Izcelsme: (trešās valsts nosaukums)".

14. pants

Atkāpes no obligātās marķēšanas sistēmas

Atkāpjoties no 13. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta un no 13. panta 5. punkta a) apakšpunkta i) un ii) daļas, uzņēmējs vai organizācija, kas gatavo maltu liellopu gaļu, marķējumā norāda vārdus "gatavots (dalībvalsts vai trešās valsts nosaukums)", atkarībā no tā, kur šī gaļa sagatavota, un "izcelsme", ja attiecīgā valsts vai valstis nav gatavošanas valstis.

13. panta 5. punkta a) apakšpunkta iii) daļā paredzēto pienākumu piemēro attiecībā uz šādu gaļu no šīs regulas piemērošanas datuma.

Šāds uzņēmējs vai organizācija tomēr var papildināt maltās gaļas marķējumu ar:

- vienu vai vairākām norādēm, kas paredzētas 13. pantā, un/vai
- gaļas sagatavošanas datumu.

Vadoties no pieredzes un ņemot vērā prasības, līdzīgus noteikumus var pieņemt attiecībā uz izcirstu gaļu un liellopu gaļas atgriezumiem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru.

15. pants

No trešām valstīm ievestas liellopu gaļas obligātā marķēšana

Atkāpjoties no 13. panta, Kopienā ievestu liellopu gaļu, par kuru nav pieejama visa 13. pantā paredzētā informācija, saskaņā ar 17. pantā minēto procedūru marķē ar norādi: "Izcelsme: ārpus EK" un "Nokauts(-i): (trešās valsts nosaukums)".

II IEDAĻA

Brīvprātīgās marķēšanas sistēma

16. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Attiecībā uz marķējumu, kas satur citas norādes nekā tās, kuras paredzētas šīs sadaļas I iedaļā, katrs uzņēmējs vai organizācija nosūta specifikāciju apstiprināšanai tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kur notiek attiecīgās liellopu gaļas

ražošana vai pārdošana. Kompetentā iestāde var arī noteikt specifikācijas, kas lietojamas attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka to lietošana nav obligāta.

Brīvprātīgās marķēšanas specifikācijas norāda:

- informāciju, kas iekļaujama marķējumā,
- pasākumus, kas veicami, lai nodrošinātu informācijas precizitāti,
- kontroles sistēmu, ko piemēros visos ražošanas un tirdzniecības posmos, ieskaitot kontroli, ko veic kompetentās iestādes atzīta un uzņēmēja vai organizācijas izraudzīta neatkarīga institūcija. Šīm institūcijām jāatbilst kritērijiem, kas noteikt Eiropas standartā EN/45011,
- organizācijas gadījumā – pasākumus, kas veicami attiecībā uz jebkuru locekli, kurš nenodrošina atbilstību specifikācijām.

Dalībvalstis var nolemt, ka neatkarīgās institūcijas kontroli var aizstāt ar kompetentās iestādes kontroli. Šajā gadījumā kompetentās iestādes rīcībā jābūt kvalificētam personālam un resursiem, kas nepieciešami attiecīgās kontroles veikšanai.

Šajā iedaļā paredzētās kontroles izmaksas sedz uzņēmējs vai organizācija, kas lieto marķēšanas sistēmu.

2. Jebkuras specifikācijas apstiprinājuma pamatā jābūt kompetentās iestādes pārlicēbai, kas iegūta, rūpīgi izvērtējot 1. punktā minētos elementus, par plānotās marķēšanas sistēmas pienācīgu un drošu funkcionēšanu un jo īpaši par tās kontroles sistēmu. Kompetentā iestāde noraida jebkuru specifikāciju, kas nenodrošina liemeņa, liemeņa ceturtdaļas vai gaļas gabalu saikni ar individuālā dzīvnieka identifikāciju vai – ja ar to pietiek, lai nodrošinātu precīzu informāciju par pārbaudāmo marķējumu – attiecīgo dzīvnieku grupu identifikāciju.

Specifikācijas, kas paredz marķējumu, kurš satur maldinošu vai nepietiekami skaidru informāciju, arī noraida.

3. Ja liellopu gaļas ražošana un/vai tirdzniecība notiek divās vai vairākās dalībvalstīs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes izvērtē un apstiprina iesniegtās specifikācijas, ciktāl tajās ietilpstošie elementi attiecas uz operācijām, kuras notiek to attiecīgajās teritorijās. Šādā gadījumā katra attiecīgā dalībvalsts atzīst jebkuras citas attiecīgās dalībvalsts piešķirtos apstiprinājumus.

Ja laikposmā, ko nosaka saskaņā ar 23. panta 2. punktu minēto procedūru, skaitot no pieteikuma iesniegšanas dienas, apstiprinājums nav atteikts vai piešķirts, vai nav pieprasīta papildus informācija, uzskata, ka kompetentā iestāde apstiprinājusi specifikāciju.

4. Ja visu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes ir apstiprinājušas iesniegto specifikāciju, attiecīgais uzņēmējs vai organizācija ir tiesīgs marķēt liellopu gaļu, ar noteikumu, ka marķējumā ir tā nosaukums vai logotips.

5. Atkāpjoties no 1.–4. punkta, Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru var paredzēt paātrinātu vai vienkāršotu procedūru apstiprināšanai īpašos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz liellopu gaļu mazās mazumtirdzniecības partijās vai liellopu gaļas izcirtņiem individuālās partijās, kas marķētas dalībvalstī atbilstīgi apstiprinātajai specifikācijai un ievestas citas dalībvalsts teritorijā, ar noteikumu, ka nekādu informāciju nepievieno sākotnējam marķējumam.

6. Dalībvalsts var noteikt, ka nedrīkst izmantot viena vai vairāku tās reģionu nosaukumus, jo īpaši, ja reģiona nosaukums:

- var radīt pārpratumus vai grūtības pārbaūžu veikšanā,
- ir rezervēts liellopu gaļai atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 2081/92.

Ja atļauja ir piešķirta, dalībvalsts nosaukumu norāda kopā ar reģiona nosaukumu.

7. Dalībvalstis informē Komisiju par šā panta piemērošanu un jo īpaši par norādēm marķējumā. Komisija informē pārējās dalībvalstis 23. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā Liellopu un teļa gaļas pārvaldības komitejā un vajadzības gadījumā saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru var paredzēt noteikumus attiecībā uz šīm norādēm un, jo īpaši, noteikt ierobežojumus.

17. pants

Brīvprātīgā marķēšanas sistēma liellopu gaļai no trešām valstīm

1. Ja liellopu gaļas ražošanu pilnībā vai daļēji veic trešā valstī, uzņēmēji un organizācijas ir tiesīgi marķēt liellopu gaļu saskaņā ar šo iedaļu, ja papildus 16. panta prasību izpildei tie ir saņēmuši savām specifikācijām apstiprinājumu no kompetentajām iestādēm, ko katra no attiecīgajām trešām valstīm izraudzījusies šim nolūkam.

2. Trešās valsts piešķirta apstiprinājuma spēkā esamība Kopienā ir atkarīga no trešās valsts iepriekšēja paziņojums Komisijai par:

- izraudzīto kompetento iestādi,
- procedūrām un kritērijiem, ko ievēro kompetentā iestāde, izskatot specifikāciju,
- katru uzņēmēju un organizāciju, kuru specifikāciju akceptējusi kompetentā iestāde.

Komisija nosūta šos paziņojumus dalībvalstīm.

Ja, pamatojoties uz iepriekš minētajiem paziņojumiem, Komisija secina, ka procedūras un/vai kritēriji, ko piemēro trešā valstī, nav līdzvērtīgi šajā regulā paredzētajiem standartiem, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgo trešo valsti nosaka, ka šīs trešās valsts piešķirtie apstiprinājumi Kopienā nav spēkā.

18. pants

Sankcijas

Neierobežojot jebkādus pasākumus, ko veic pati organizācija vai neatkarīgā kontroles institūcija, kas paredzēta 16. pantā, ja ir konstatēts, ka uzņēmējs vai organizācija nav ievērojuši 16. panta 1. punktā paredzēto specifikāciju, dalībvalsts var anulēt 16. panta 2. punktā paredzēto apstiprinājumu vai noteikt papildu nosacījumus, kas jāizpilda, lai saglabātu apstiprinājumu.

III IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

19. pants

Sīki izstrādāti noteikumi

Pasākumus, kas nepieciešami šīs sadaļas izpildei, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārvaldības procedūru. Šie pasākumi jo īpaši attiecas uz:

- a) 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās dzīvnieku grupas definīciju;
- b) 14. pantā minētās maltās liellopu gaļas, liellopu gaļas atgriezumam vai izcirstas liellopu gaļas definīciju;
- c) definīciju par īpašām norādēm, kuras var būt marķējumā;
- d) pasākumiem, kas vajadzīgi, lai atvieglotu pāreju no Regulas (EK) Nr. 820/97 piemērošanas uz šīs sadaļas piemērošanu;
- e) pasākumiem, kuru mērķis ir atrisināt īpašus praktiskas dabas jautājumus. Šādos pasākumos, ja tas ir pienācīgi pamatots, drīkst atkāpties no dažām šīs sadaļas daļām.

20. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšana

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par šīs sadaļas piemērošanu, ne vēlāk kā līdz 2000. gada 14. oktobrim.

21. pants

Vēlākais, līdz 2003. gada 14. augustam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem par šīs regulas darbības jomas paplašināšanu, aptverot pārstrādātus produktus, kas satur liellopu gaļu un uz liellopu gaļas bāzētus produktus.

III SADAĻA

Kopēji noteikumi

22. pants

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu ievērošanu. Paredzētie kontroles pasākumi neierobežo jebkādu kontroles pasākumus, ko Komisija var veikt saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 9. pantu.

Jebkurām sankcijām, ko dalībvalsts nosaka dzīvnieku turētājam, jābūt proporcionālām pārkāpuma smagumam. Sankcijas var iekļaut, ja tas ir pamatoti, dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumu uz attiecīgā dzīvnieku turētāja saimniecības vai no tās.

2. Komisijas eksperti, kopā ar kompetentajām iestādēm:

- a) pārbauda, vai dalībvalstis pilda šīs regulas prasības;
- b) veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo regulu.

3. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude uz vietas, sniedz Komisijas ekspertiem jebkādu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga, veicot savus uzdevumus.

Pārbažu rezultāti jāapspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms gala ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas.

4. Ja Komisija uzskata, ka pārbažu rezultāti ir tam par pamatu, tā izskata situāciju Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, kas minēta 23. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Tā var pieņemt vajadzīgos lēmumus saskaņā ar 23. panta 3. punktā noteikto procedūru.

5. Komisija kontrolē situācijas attīstību; vadoties no šādas attīstības, tā saskaņā ar 23. panta 3. punktā noteikto procedūru var grozīt vai atcelt 4. punktā minētos lēmumus.

6. Sīki izstrādātus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot šo pantu, pieņem pēc vajadzības saskaņā ar 23. panta 3. punktā noteikto procedūru.

23. pants

1. Komisijai palīdz:

- a) 10. panta piemērošanā – Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda komiteja, kas minēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ 11. pantā;
- b) 19. panta piemērošanā – Liellopu un teļa gaļas pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 ⁽²⁾ 42. pantu;
- c) 22. panta piemērošanā – Pastāvīgā veterinārijas komiteja, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 68/361/EEK ⁽³⁾.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā minētais laika posms ir viens mēnesis.

3. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši.

4. Šīs komitejas apstiprina savu reglamentu.

24. pants

1. Regula (EK) Nr. 820/97 tiek atcelta.

2. Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 820/97 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

25. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro attiecībā uz liellopu gaļu no dzīvniekiem, kas nokauti 2000. gada 1. septembrī vai pēc tā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2000. gada 17. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja
N. FONTAINE

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. GLAVANY

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 103. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.

⁽³⁾ OV L 255, 18.10.1968., 23. lpp.

PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 820/97	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	10. pants
11. pants	—
12. pants	11. pants
13. pants	12. pants
14. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	16. panta 2. punkts
14. panta 3. punkts	16. panta 5. punkts
14. panta 4. punkts	16. panta 4. punkts
15. pants	17. pants
16. panta 1. punkts	16. panta 3. punkts
16. panta 2. punkts	16. panta 3. punkts
16. panta 3. punkts	13. panta 2. punkta a) apakšpunkts
17. pants	18. pants
18. pants	19. pants
19. pants	—
20. pants	20. pants
21. pants	22. pants
22. pants	25. pants